

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๔/๒๕๔๗

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณี มีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาราชกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ของคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นตามคำร้อง ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗ ต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในจังหวะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. (กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ) ของคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ข้อเท็จจริง สรุปว่า นายเจมศักดิ์ ปืนทอง สมาชิกวุฒิสภา และคณะ รวม ๕๔ คน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในจังหวะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๕๖ โดยในการประชุมคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการสรรหาราชกรรมการได้พิจารณาคุณสมบัติในเบื้องต้นของผู้สมัครเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๕๖ โดยในส่วนของคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕๖ (๓) ที่บัญญัติว่า “เคยเป็นรัฐมนตรี กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจสอบแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์” นั้น คณะกรรมการวิเคราะห์สามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล ได้ตรวจสอบว่าคณะกรรมการสรรหารามีความเห็นขัดแย้งกันเป็นสองแนวทาง และคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการสรรหาราฯ ได้เลือกใช้แนวทางที่ว่า “อธิบดีหรือเทียบเท่า” ควรพิจารณาว่าเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ โดยไม่คำนึงถึงการดำรงตำแหน่งด้านการบริหารงานว่าเทียบเท่าอธิบดีหรือไม่ และได้ดำเนินการสรรหาราผู้ทรงคุณวุฒิที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๑๔ คน และคณะกรรมการวิเคราะห์สามัญฯ ได้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภา และที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว พร้อมกับได้ลงมติเลือกกรรมการ

ป.ป.ช. จำนวน ๗ คน แล้ว นายเจมส์กัดดี้ ปีนทอง สมาชิกวุฒิสภาและคณะ เห็นว่า การสรรหาราและ การลงมติเลือกกรรมการ ป.ป.ช. บางคุณ น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๓) อันเป็นปัญหาข้อขัดแย้งในทางความคิดระหว่างคณะกรรมการ สรรหารากรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการซึ่งการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของ บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา จึงขอให้ประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในจังหวะ

ประธานรัฐสภา เห็นโดยสรุปว่า คณะกรรมการสรรหารากรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่กระทบ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา อนุโลมได้ว่าเป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กร จึงเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในจังหวะ ดังนี้ ตามที่คณะกรรมการ สรรหารา ในการวินิจฉัยคำว่า “อธิบดีหรือเที่ยบเท่า” ให้หมายถึงผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ โดยไม่คำนึงถึงการบริหารงาน ว่าเที่ยบเท่ากับตำแหน่งอธิบดีหรือไม่นั้น ขอบด้วย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๓) หรือไม่ และหากมติของคณะกรรมการสรรหาราดังกล่าวไม่ชอบด้วย รัฐธรรมนูญ แต่ไม่ทำให้กระบวนการสรรหาราทั้งหมดต้องเสียไป จะต้องมีกระบวนการสรรหาราและเลือก กรรมการ ป.ป.ช. แทนผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อด้วยคุณสมบัติดังกล่าวที่จะต้องขาดคุณสมบัติหรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญฯ แต่ปัญหามีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาในจังหวะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อ ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในจังหวะ” เห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่จะเสนอเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวะได้ตามบทบัญญัติตั้งกล่าว ปัญหา นั้นต้องเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ต้องเป็น ปัญหาที่องค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ใช้อำนาจหน้าที่ของตนแล้ว มีการโต้แย้งการใช้อำนาจหน้าที่นั้น โดยองค์กรตามรัฐธรรมนูญอีกองค์กรหนึ่งแต่คณะกรรมการสรรหารากรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ ประกอบมาตรา ๒๕๗ ซึ่งตามมาตรา ๒๕๗ วรรคสาม บัญญัติว่า “การสรรหาราและ การเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๕๗ และ มาตรา ๒๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการสรรหารากรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธาน ศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกันเอง

ให้เหลือเจ็ดคน ผู้แทนพรบคการเมืองทุกพรบกที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรบคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน เป็นกรรมการ” นั้น กรรมการสรรหา นอกจากประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานศาลปกครองสูงสุดแล้วกรรมการนอกนั้นจะต้องมีการเลือกกันเอง เป็นคราวๆ ไป เมื่อมีกรณีที่จะต้องกระทำการสรรหารกรรมการ ป.ป.ช. ใหม่ก็ต้องมีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการชุดใหม่กันอีก ตัวบุคคลจึงไม่แน่นอนทั้งไม่มีหน่วยงานธุรการและงบประมาณเป็นของตนเอง คณะกรรมการสรรหาจึงมิได้เป็นองค์กรตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

อย่างไรก็ดี แม้จะฟังว่าเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่ตามคำร้องที่ประธานรัฐสภาขอให้พิจารณาในวินิจฉัย ก็เป็นการขอให้วินิจฉัยดิหรือความเห็นของคณะกรรมการสรรหารกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครที่มีตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๓) ซึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการสรรหาได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหารกรรมการ ป.ป.ช. เกิดขึ้นแต่อย่างใด ทั้งวุฒิสภาพซึ่งเป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องพิจารณาเลือกต่อไป ต่างก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์ในอำนาจหน้าที่อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งรายชื่อของกรรมการ ป.ป.ช. ที่เสนอเข้ามาให้เลือก และวุฒิสภาพได้ดำเนินการโดยที่ประชุมวุฒิสภาพได้ลงมติเลือกกรรมการ ป.ป.ช. ไปตามอำนาจหน้าที่ของตนเสร็จสิ้นยุติไปเรียบร้อยแล้ว หาได้มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่หรือข้อขัดแย้งใด ๆ ไม่ ปัญหาของสมาชิกวุฒิสภาพจำนวน ๕๔ คนตามคำร้อง ไม่ใช่ปัญหาภายในขององค์กรวุฒิสภาพ และมิใช่ปัญหาของคณะกรรมการสรรหารกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด กรณีไม่ต้องด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

นายศักดิ์ เดชาชาญ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ